

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **I. D.**

skazanego z art. 258 § 3 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 sierpnia 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 18 stycznia 2024 r., sygn. akt II AKa 372/22,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 5 lipca 2022 r., sygn. akt III K 24/21,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego I. D. wniósł kasację, w której sformułował zarzut wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia przez Sąd drugiej instancji w składzie nienależycie obsadzonym, z uwagi na branie udziału w tym składzie przez dwóch sędziów w osobach sędziego J.M. i sędziego J.G. powołanych na urząd sędziów Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie

ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3 – ustawa o KRS z 2017 r.).

We wniesionym nadzwyczajnym środku zaskarżenia obrońca zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w we Wrocławiu zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze. Jak argumentował w uzasadnieniu, za uwzględnieniem wniosku przemawia ranga zarzutu podniesionego w kasacji i jego widoczna zasadność, które to okoliczności mają przemawiać za wysokim prawdopodobieństwem uwzględnienia kasacji. Wysokie zaś prawdopodobieństwo zasadności zarzutu kasacyjnego może samoistnie skutkować potrzebą wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Ponadto jak dalej wskazywał obrońca, w niniejszej sprawie zachodzi duże prawdopodobieństwo wykonania wyroku w pełnym zakresie jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji, co w przypadku jej uwzględnienia byłoby oczywiście niesprawiedliwe dla skazanego I. D.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozwiązanie ujęte w art. 532 § 1 k.p.k., stanowiące odstępstwo od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.) ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

W niniejszej sprawie żaden z tych dwóch warunków nie został spełniony.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności sformułowanego w kasacji zarzutu, co wymaga dokonania pogłębionej analizy, ale oceniając jego rangę i ewentualną zasadność tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania

wykonania orzeczenia, należy stwierdzić, że prawdopodobieństwo uwzględnienia tej kasacji w zaskarżonym zakresie nie jest na tyle wysokie, by stanowiło wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku. Kwestia składu sądu drugiej instancji procedującego w niniejszej sprawie z uwagi na udział w nim osób powołanych na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy o KRS z 2017 r. jest bez wątpienia okolicznością istotną. Przy czym w przypadku podniesienia przez skarżącego zarzutu tej treści wymagane jest zbadanie czy wadliwość procesu powołania danego sędziego doprowadziła do sytuacji, w której sąd orzekający z jego udziałem nie spełniał standardów niezawisłości i bezstronności. Przeprowadzenie zaś szczegółowej i wieloaspektowej analizy tej problematyki, wymaga rozpoznania kasacji na rozprawie. Wobec czego na obecnym etapie postępowania brak jest podstaw do stwierdzenia przez Sąd Najwyższy znacznego, graniczącego wręcz z pewnością, prawdopodobieństwa uchylenie zaskarżonego przez obrońcę wyroku sądu *ad quem*.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach badanej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do stwierdzenia, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki. Nie można zgodzić się z argumentacją przedstawioną przez obrońcę skazanego wskazującą na ryzyko wykonania kary pozbawienia wolności przed rozpoznaniem wywiedzionych kasacji, skoro skazanemu wymierzono karę 7 lat pozbawienia wolności, którą odbywa od czerwca 2024 r. i na poczet której zaliczono mu okres tymczasowego aresztowania od dnia 31 lipca 2020 r. godz. 10:00 do dnia 25 czerwca 2021 r. godz. 15:50. Mając na uwadze, że obecnie skazanemu I. D. pozostała w dalszym ciągu do odbycia kara pozbawienia wolności w wymiarze ponadto 5 lat, nie istnieje obawa, iż w tym czasie złożona kasacja nie zostanie rozpoznana, tym bardziej, że nawet hipotetyczne uznanie zasadności zarzutu z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. nie wyklucza, z uwagi na wymiar kary, ewentualnej konieczności zastosowania przez Sąd Najwyższy środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania w oparciu o przepisy art. 538 § 2 k.p.k. w zw. z art. 258 § 2 k.p.k.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

[PGW]

[ms]